

1854-08-09

AFSENDER

Grethe Marstrand

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Venedig

Omtalte personer:
Grethe Marstrand
Poul Marstrand
Wilhelm Marstrand
Georgia Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 12 nr. 09

DOKUMENTINDHOLD

Grethe og Wilhelm Marstrand rejser i Italien. Grethe Marstrand skriver om lille Poul Marstrands helbred og længes efter at komme op i bjergene i Tyrol.

TRANSSKRIFTION

Mappe 12 nr. 9

Venedig d. 9de August

Kjære Georgia!

Det var jo en kjedelig Streg i Regningen! Vi troede Dem her sikkert nu i Neapel, og havde ikke hørt noget om Cholera der, at jeg iforgaars, Aften før jeg fik Deres Brev, sendte eet til Fru Høyen med et Indlæg fra M: til Skovgaard. Her snakkes ogsaa frem og tilbage om Cholera, een Dag hører man den er her, en anden Dag i Mailand, etc, etc og saa Dagen efter gjenkaldes disse Beretninger, saa man veed hverken frem eller tilbage; men i dag 8te Dage, haaber jeg vi er paa Farten herfra, om ad Mailand til eller mod Garda, for at gaae lige op i Tyrol, kommer endnu an paa Omstændighederne. Skjøndt jeg jo usigelig gjerne [?fik] et lille Blik [med] paa det berømte Milano, dens Domkirke, og Napoleons kostbare Hestestald – saa higer jeg stærkt efter at komme paa Græs i Bjergene for Pouls Skyld, der i den senere Tid har lidt en heel Deel her i forskellige Henseender, om det nu er Varmen eller Luften her, der ikke har været ham god. Foruden at han ikke har kunnet holde hans Mave i Orden, har han i de sidste 14 Dage, 3 Uger, bestandig været plaget med Bylder og Saar omkring paa Kroppen og Benene, at det ret er en Ynk. I lang Tid har han slet ikke kunnet gaae ud, da han ikke har kunnet, og ikke endnu kan, taale at have Sko paa. I dag er det 3die Dag, at han maa sidde

-2-

Med Grød paa en stor, vist meget smertelig Byld, der har sat sig paa et vist, meget ubeleiligt Sted. Mager og bleg er han bleven; men skjøndt han jo vel er noget [?] [?] [?] Tiden, tyder dog hans Humeur og Livlighed paa at han ikke er hjertesyg, og derfor haaber jeg at det vil give sig, og komme i sin gamle gode Orden, ved Luft-, Sted- og Fødeforandring. – Heldigvis modtog vi netop igaar flere Breve hjemmefra, hvoraf vi samt af Aviserne, ganske kan berolige Dem angaaende det politiske Røre. Marstrand har fortalt hvad han vidste, og jeg vil blot tilføie, at Begivenhed kun "en passant" berøres i Brevene, med Beklagelse over de forøgede Stats Udgivter. Den fine Mands Udtalelse herom, har jeg ikke hørt, men de sædvanlige Disputer have været glimrende. Igaar er han, med Kone og

[?kasse] reist ad Wien til, uden at denne Skilsmisse, som formodentlig bliver for evig, har efterladt noget Skaar i mit Hjerte. De bad at hilse, naar vi skrev. – Det var mig kjært at De under disse Omstændigheder ikke købte noget Silketøi for mig, da det var mig om at gjøre at faa det hjem til Vinter, da Trangen dertil er stor. Jeg har faaet Kjole og Mantille for omtrent 17 [?] her, og havde nok Lyst til at købe Mage dertil, saa istedetfor, naar der blot ikke var saa mange Vanskeligheder med Transporten, eller jeg vidste hvor stor Tolden var, om det kunne lønne sig. Marstrand kommer netop hjem nu fra sin[?], og fortæller at Stemningen her skal været temmelig fortvivlet, og at han havde sagt, at det var umuligt andet end

-3-

at den maatte føre til en Revolution. Der er stor Parade paa Markedspladsen i dag, og vor gamle Signora Maria, som havde været dervore og købt sig en deilig blaa Theepotte og vilde med den i Haanden, indbunden i et Tørklæde over i Kirken, for at gjøre sin Reverents for Madonna, kom ganske var bleven puffet overende af Soldaterne, saa Theepotten gik fløiten og skar hendes Finger itu, hvorover kom meget fortvivlet og opirret hjem, mumlende en heel Deel om [?], som jeg sætter i Forbindelse med M's Beretninger, maaske uden Grund; men jeg er tilbøielig dertil, og skulde inderlig glæde mig ved engang at høre at det var lykkedes Italienerne at løsrive sig fra det, vist med Grund forhadte fremmede Aag. [?]? Vor Herre bevare vort kjære lille Land fra at komme under fremmed Herredømme, hvilketsomhelst - jeg har saa tydelig Følelsen her af hvad det vil sige! Der er to Landsmænd her i denne Tid, Meldahl [(Architecct)] og Kornerup. Den første agter sig til Ægypten, den anden videre i Italien efter at have besøgt Pola sammen. Skjøndt det er Badetiden nu, troer jeg ikke her er saa mange Fremmede som ellers, men Vandet bliver godt benyttet af selve Venetianerne. Det seer snurrigt ud at see dem svømme omkring i Canalen med Straahatte paa om Dagen, og forleden Aften vi var ovre paa Lido'en havde vi den Fornøielse at see to Damer trække ud, iføre dem lange Benklæder og en Badekjole, og saa spadserie ud i Bølgerne, hvor de traf to mandlige Bekjendte med hvem de opførte en ganske gemytlig Dans. Efter nogen Tids Forløb seer vi dem komme ind paa Land igjen drivende, med saa tætsluttende Gevandter

-4-

At de forræderisk viste deres Former paa det Tydeligste. En halv snes Skridt fra dem stod to Officerer og gjorde deres Toilette. Det er Mode for den elegante Verden i denne Tid at tage derover, og sætte dem paa Stole udenfor de smaa Hytter de høre med ved Strandbredden, hvor de

Badende for Betaling kan klæde dem af og paa for vel al nyt, disse naturlige Skuespil. – Nu efter at have tæret, og vundet Liv med vort tørre [?] og Kjød, kom jeg til at læse min Skrivelse igjennem, og skrækken ved det meget usammenhængende Vrøvl den bestaar af – tilgiv – jeg sendte Dem gjerne noget bedre; men jeg er bange for at mit grødbelæmrede Hoved ikke udklækkede noget bedre om jeg ogsaa begyndte for fra. Den Grød der belæmrer mig, er ellers kun den jeg [maa] opvarte Poul med – hvad mig selv angaar, da er Hovedet og det øvrige Befindende i en ret god Stand iden sidste Tid. Og nu Farvel, kiære Georgia. Jeg gad dog saa gjerne vidst hvorledes det fremdeles gaaer Dem, naar jeg blot kunde opgive Dem en Adresse, men det er lidt vanskeligt, da vi ere temmelig ubestemte. Folk ..., dog tror jeg det er temmelig sikkert at vi kommer til München, lidt ind i September, der vil jeg høre mig for, om De mulig skulde have faaet Lyst og Leilighed at skrive os til. I alfald [?] vil nok vente i Kjøbenhavn at høre fra Dem, vi kommer forhaabentlig hjem først i October. [?Skulde] De i [?Skov] træffe paa et kjønt, af de smaa lange Halstørklæder saa kjøber De nok et for min Regning. – Med venligste hilsen til Skovgaard. Deres Grethe Marstrand.

[illegible][illegible]